

[Carsten Raft.]

vil den unge Mand, der har været 9 Maaneder under Arbejdsstræning, Disciplin, Sammenhold og Orden, saaledes som der er i Lejrene, være bedre skikket end den Kammerat, der ikke har været der.

Jeg vil derfor meget henstille, at Ministeren vil begunstige Folk fra Ungdomslejrene i Fremtiden, og at man gennem den omtalte Attest og gennem en intensiv Propaganda faar den fornødne Forbindelse mellem Erhvervslivet og Ungdomslejrene, saaledes at man ude i Erhvervslivet forstaar, at her har man Mulighed for, naar man antager Arbejdskraft, at vide, at disse Mennesker er saadan og saadan. Man har Attest fra Folk, der har haft med dem at gøre i 9 Maaneder, deres Papirer er i Orden, man ved, det er gode, dygtige Arbejdere, som man med Sikkerhed kan tage.

Et af Problemerne ved hele denne Historie er: Hvordan, naar Lejren er færdig? Tidligere havde vi de 6 Maaneders Arbejde ved offentlige Arbejder, og jeg var ikke saa forfærdelig glad herfor. Men jeg tror, at hvis der arbejdes energisk med dette Problem, saa kan vi hjælpe de unge, ikke alene gennem de 9 Maaneder, men ganske særligt i de Maaneder, der følger efter.

Hvad Bevillingen angaar, er jeg en lille Smule ked af, at den ikke er fastsat for mere end 3 Aar, naar Loven dog skal gælde i 5 Aar. Jeg synes, det vilde give Fasthed og Ro i hele Arbejdet, hvis man vidste, hvad man havde at holde sig til. Der er det med disse midlertidige Love, at det er kedeligt, naar man nærmer sig Udløbstiden, den Tid, da der ikke længere er fastsat nogen Bevilling; saa bliver man usikker i sine Dispositioner, og der skal jo disponeres paa langt Sigt. Det var bedre, hvis Bevillingen var fastsat saaledes, at man vidste, der var Arbejdsro og System i Arbejdet i de kommende Aar.

Mere synes jeg egentlig ikke, der, efter hvad der er sagt af ærede tidligere Ordførere og den højtærede Minister, er Grund til at sige fra mit Partis Side om dette Lovforslag.

Jeg vil gerne tilføje, at Tanken falder ganske naturligt paa Spørgsmaalet om Samfundstjenesten, den almindelige Arbejdspligt for alle. Ikke fordi, der er nogen logisk Forbindelse mellem disse to Ting, ikke fordi det ene paa nogen som helst Maade skal udvikle sig til det andet, men naar man foretager en saa stor Udvidelse af denne Institution, som der er Tale om, kommer man nemt til at tænke paa, om

det danske Samfund ikke efterhaanden er blevet modent til og i høj Grad trænger til en saadan Oplæring og Skoling af sin Ungdom, en saadan fast Tilknytning af dets Ungdom til Nationen, som Arbejdspligten kan betyde. Det er min Opfattelse, at de tidligere Gange, hvor jeg meget udførligt har talt om disse Ting, var der færre i Befolkningen, der var enige med mig, end der er i Dag. Jeg tror, at denne Tankegang har udviklet sig meget kraftigt inden for Befolkningen i de senere Maaneder, og jeg vilde tro, at det havde været heldigt, om den højtærede Undervisningsminister, da han udtalte sig herom, havde været en lille Smule mindre effektiv og kraftig i sin Afvisning. Jeg tror, at der i de Partier, der staar bag Regeringen, mange Steder er overordentlig megen Sympati for denne Tanke.

Jeg havde kun Lyst til at fremsætte disse Bemærkninger, da det er et Problem, man nemt kommer til at tænke paa i denne Forbindelse. Om selve Lovforslaget skal jeg, hvad der i øvrigt fremgaar af min Udvikling, sige, at mit Parti er villigt til at medvirke til en hurtig og velvillig Gennemførelse af Lovforslaget.

Kristian Nygaard: Jeg vil straks sige til den ærede Taler, der nu forlod Talerstolen, at mine Tanker ikke er gaaet i Retning af Arbejdspligten, medens jeg har arbejdet med dette Lovforslag. Efter at tidligere ærede Ordførere saa udførligt har beskæftiget sig med Lovforslagets Indhold, skal jeg gøre Alvor af at fatte mig ganske kort — den tidligere Ordfører lovede det og holdt derefter en lang Tale.

Det var med stor Interesse, jeg hørte den Forelæggelsestale, som den højtærede Arbejds- og Socialminister holdt den 11. Oktober, da nærværende Lovforslag blev forelagt. Ministeren gjorde straks opmærksom paa, at Lovforslaget er udarbejdet paa Grundlag af et Lovudkast, som er tilstillet Ministeren fra Arbejdsministeriets Ungdomsudvalg. Det er derfor saare naturligt, at Lovforslaget er præget af de Erfaringer, som er indhentet angaaende Arbejdet med og Ledelsen af de Arbejdshjem for unge, der her er Tale om.

Det er trist, at det er nødvendigt at ofre saa store Værdier af forskellig Slags for at faa en bestemt Del af vor Ungdom beskæftiget i de allerbedste Ungdomsaar — for saadan maa man betegne den Tid, der her er Tale om, fra 18 til 25 Aars Alderen. Men Ungdomslejrene faar da ogsaa først Interesse, naar vedkommende har været